

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1966 Nr. 158

A. TITEL

*Verdrag betreffende de Nationale Identiteitsbewijzen van
Zeevarenden (Verdrag Nr. 108 aangenomen door de
Internationale Arbeidsconferentie in haar
eenenveertigste zitting);
Genève, 13 mei 1958*

B. TEKST**Convention concerning Seafarers' National Identity Documents**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-first Session on 29 April 1958, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the reciprocal or international recognition of seafarers' national identity cards, which is the seventh item on the agenda of the session, and

Having decided that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this thirteenth day of May of the year one thousand nine hundred and fifty-eight the following Convention, which may be cited as the Seafarers' Identity Documents Convention, 1958:

Article 1

1. This Convention applies to every seafarer who is engaged in any capacity on board a vessel, other than a ship of war, registered in a territory for which the Convention is in force and ordinarily engaged in maritime navigation.

2. In the event of any doubt whether any categories of persons are to be regarded as seafarers for the purpose of this Convention, the question shall be determined by the competent authority in each country after consultation with the shipowners' and seafarers' organisations concerned.

Article 2

1. Each Member for which this Convention is in force shall issue to each of its nationals who is a seafarer on application by him a seafarer's identity document conforming with the provisions of Article 4 of this Convention: Provided that, if it is impracticable to issue such a document to special classes of its seafarers, the Member may issue instead as passport indicating that the holder is a seafarer and such passport shall have the same effect as a seafarer's identity document for the purpose of this Convention.

Convention concernant les pièces d'identité nationales des gens de mer

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 29 avril 1958, en sa quarante et unième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la reconnaissance réciproque ou internationale d'une carte d'identité nationale pour les gens de mer, question qui constitue le septième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce treizième jour de mai mil neuf cent cinquante-huit, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur les pièces d'identité des gens de mer, 1958:

Article 1

1. La présente convention s'applique à tout marin employé, à quelque titre que ce soit, à bord de tout navire autre qu'un navire de guerre, qui est immatriculé dans un territoire pour lequel cette convention est en vigueur, et qui est normalement affecté à la navigation maritime.

2. En cas de doute quant à la question de savoir si certaines catégories de personnes doivent être considérées comme gens de mer aux fins de la présente convention, cette question sera tranchée, dans chaque pays, par l'autorité compétente, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées.

Article 2

1. Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur délivrera, à chacun de ses ressortissants exerçant la profession de marin, sur sa demande, une „pièce d'identité des gens de mer” conforme aux dispositions prévues à l'article 4 ci-dessous. Toutefois, au cas où il ne serait pas possible de délivrer un tel document à certaines catégories de gens de mer, ledit Membre pourra délivrer, en lieu et place dudit document, un passeport spécifiant que le titulaire est un marin et ayant, aux fins de la présente convention, les mêmes effets que la pièce d'identité des gens de mer.

2. Each Member for which this Convention is in force may issue a seafarer's identity document to any other seafarer either serving on board a vessel registered in its territory or registered at an employment office within its territory who applies for such a document.

Article 3

The seafarer's identity document shall remain in the seafarer's possession at all times.

Article 4

1. The seafarer's identity document shall be designed in a simple manner, be made of durable material, and be so fashioned that any alterations are easily detectable.

2. The seafarer's identity document shall contain the name and title of the issuing authority, the date and place of issue, and a statement that the document is a seafarer's identity document for the purpose of this Convention.

3. The seafarer's identity document shall include the following particulars concerning the bearer:

- (a) full name (first and last names where applicable);
- (b) date and place of birth;
- (c) nationality;
- (d) physical characteristics;
- (e) photograph; and
- (f) signature or, if bearer is unable to sign, a thumbprint.

4. If a Member issues a seafarer's identity document to a foreign seafarer it shall not be necessary to include any statement as to his nationality, nor shall any such statement be conclusive proof of his nationality.

5. Any limit to the period of validity of a seafarer's identity document shall be clearly indicated therein.

6. Subject to the provisions of the preceding paragraphs the precise form and content of the seafarer's identity document shall be decided by the Member issuing it, after consultation with the ship-owners' and seafarers' organisations concerned.

7. National laws or regulations may prescribe further particulars to be included in the seafarer's identity document.

2. Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur pourra délivrer une pièce d'identité des gens de mer à tout autre marin employé à bord d'un navire immatriculé sur son territoire ou inscrit dans un bureau de placement de son territoire, si l'intéressé en fait la demande.

Article 3

La pièce d'identité des gens de mer sera conservée en tout temps par le marin.

Article 4

1. La pièce d'identité des gens de mer sera d'un modèle simple; elle sera établie dans une matière résistante et présentée de telle manière que toute modification soit aisément discernable.

2. La pièce d'identité des gens de mer indiquera le nom et le titre de l'autorité qui l'a délivrée, la date et le lieu de délivrance et contiendra une déclaration établissant que ce document est une pièce d'identité des gens de mer aux fins de la présente convention.

3. La pièce d'identité des gens de mer contiendra les renseignements ci-après ayant trait au titulaire:

- a) nom en entier (prénoms et nom de famille s'il y a lieu);
- b) date et lieu de naissance;
- c) nationalité;
- d) signalement;
- e) photographie;
- f) signature du titulaire ou, si ce dernier est incapable de signer, une empreinte du pouce.

4. Si un Membre délivre une pièce d'identité des gens de mer à un marin étranger, il ne sera pas tenu d'y faire figurer une déclaration quelconque concernant la nationalité dudit marin. Par ailleurs, une telle déclaration ne constituera pas une preuve concluante de sa nationalité.

5. Toute limitation de la durée de la validité d'une pièce d'identité des gens de mer sera clairement indiquée sur le document.

6. Sous réserve des dispositions contenues aux paragraphes précédents, la forme et la teneur exactes de la pièce d'identité des gens de mer seront arrêtées par le Membre qui la délivre, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées.

7. La législation nationale pourra prescrire l'inscription de renseignements complémentaires dans la pièce d'identité des gens de mer.

Article 5

1. Any seafarer who holds a valid seafarer's identity document issued by the competent authority of a territory for which this Convention is in force shall be readmitted to that territory.

2. The seafarer shall be so readmitted during a period of at least one year after any date of expiry indicated in the said document.

Article 6

1. Each Member shall permit the entry into a territory for which this Convention is in force of a seafarer holding a valid seafarer's identity document, when entry is requested for temporary shore leave while the ship is in port.

2. If the seafarer's identity document contains space for appropriate entries, each Member shall also permit the entry into a territory for which this Convention is in force of a seafarer holding a valid seafarer's identity document when entry is requested for the purpose of

- (a) joining his ship or transferring to another ship;
- (b) passing in transit to join his ship in another country or for reparation; or
- (c) any other purpose approved by the authorities of the Member concerned.

3. Any Member may, before permitting entry into its territory for one of the purposes specified in the preceding paragraph, require satisfactory evidence, including documentary evidence, from the seafarer, the owner or agent concerned, or from the appropriate consul, of a seafarer's intention and of his ability to carry out that intention. The Member may also limit the seafarer's stay to a period considered reasonable for the purpose in question.

4. Nothing in this Article shall be construed as restricting the right of a Member to prevent any particular individual from entering or remaining in its territory.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 5

1. Tout marin qui est porteur d'une pièce d'identité des gens de mer valable délivrée par l'autorité compétente d'un territoire pour lequel la présente convention est en vigueur, sera réadmis dans ledit territoire.

2. L'intéressé devra également être réadmis dans le territoire visé au paragraphe précédent durant une période d'une année au moins après la date d'expiration éventuelle de la validité de la pièce d'identité des gens de mer dont il est titulaire.

Article 6

1. Tout Membre autorisera l'entrée d'un territoire pour lequel la présente convention est en vigueur, à tout marin en possession d'une pièce d'identité des gens de mer valable, lorsque cette entrée est sollicitée pour une permission à terre de durée temporaire pendant l'escale du navire.

2. Si la pièce d'identité des gens de mer contient des espaces libres pour les inscriptions appropriées, tout Membre devra également permettre l'entrée d'un territoire pour lequel la présente convention est en vigueur, à tout marin en possession d'une pièce d'identité des gens de mer valable, lorsque l'entrée est sollicitée par l'intéressé:

- a) pour embarquer à bord de son navire ou être transféré sur un autre navire;
- b) pour passer en transit afin de rejoindre son navire dans un autre pays ou afin d'être rapatrié;
- c) pour toute autre fin approuvée par les autorités du Membre intéressé.

3. Avant d'autoriser l'entrée sur son territoire pour l'un des motifs énumérés au paragraphe précédent, tout Membre pourra exiger une preuve satisfaisante, y compris une pièce écrite, de la part du marin, de l'armateur ou de l'agent intéressé, ou du consul intéressé, de l'intention du marin et du fait qu'il sera à même de mettre son projet à exécution. Le Membre pourra également limiter la durée du séjour du marin à une période considérée comme raisonnable eu égard au but du séjour.

4. Le présent article ne devrait en rien être interprété comme restreignant le droit d'un Membre d'empêcher un individu quelconque d'entrer ou de séjourner sur son territoire.

Article 7

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 8

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 9

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 10

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 11

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Article 12

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 13

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, notwithstanding l'article 9 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 14

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Verdrag betreffende de Nationale Identiteitsbewijzen van Zeevarenden

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar op 29 april 1958 bijeengekomen in haar eenenveertigste zitting, en

Besloten hebbende tot het aanvaarden van een aantal voorstellen de wederzijdse of internationale erkenning van een nationale identiteitskaart voor zeevarenden betreffende, welk onderwerp het zevende punt op de agenda van de zitting vormt,

Besloten hebbende dat deze voorstellen de vorm van een internationaal verdrag zullen aannemen,

Neemt heden, de dertiende mei negentienhonderd achtenvijftig, het volgende verdrag aan, dat kan worden aangehaald als het „Verdrag Identiteitsbewijzen Zeevarenden, 1958”:

Artikel 1

1. Dit Verdrag is van toepassing op iedere zeevarende, die in enige hoedanigheid is tewerkgesteld aan boord van een schip, met uitzondering van een oorlogsschip, dat is ingeschreven in een gebied waar dit Verdrag van kracht is en dat normaal aan de zeevaart deelneemt.

2. Ingeval er enige twijfel bestaat of bepaalde groepen personen als zeevarenden in de zin van dit Verdrag moeten worden beschouwd, wordt over deze vraag beslist door de bevoegde autoriteit in elk land, na met de betrokken organisaties van reders en zeevarenden overleg te hebben gepleegd.

Artikel 2

1. Elk Lid voor wie dit Verdrag van kracht is, reikt aan elk van zijn onderdanen die het beroep van zeeman uitoefenen, op zijn verzoek, een identiteitsbewijs voor zeevarenden uit, dat voldoet aan de bepalingen van artikel 4, met dien verstande evenwel dat, indien het niet mogelijk zou zijn een dergelijk bewijs aan bepaalde groepen zeevarenden uit te reiken, genoemd Lid in plaats daarvan een paspoort kan uitreiken, waarin staat vermeld dat de houder zeeman is, en waaraan, voor de toepassing van dit Verdrag, hetzelfde rechtsgevolg is verbonden als aan een identiteitsbewijs voor zeevarenden.

2. Elk Lid voor wie dit Verdrag van kracht is, kan aan iedere andere zeevarende die is tewerkgesteld aan boord van een op zijn grondgebied ingeschreven schip, of die is ingeschreven bij een arbeids-

bureau op zijn grondgebied, op diens verzoek een identiteitsbewijs voor zeevarenden uitreiken.

Artikel 3

Het identiteitsbewijs voor zeevarenden blijft te allen tijde in het bezit van de zeeman.

Artikel 4

1. Het identiteitsbewijs voor zeevarenden is eenvoudig van model, is vervaardigd van duurzaam materiaal en zodanig uitgevoerd dat elke wijziging gemakkelijk kan worden vastgesteld.

2. Het identiteitsbewijs voor zeevarenden vermeldt de naam en de hoedanigheid van de autoriteit die het uitreikt, zomede de datum en plaats van afgifte en bevat een verklaring dat dit document een identiteitsbewijs voor zeevarenden is in de zin van dit Verdrag.

3. Het identiteitsbewijs voor zeevarenden bevat de volgende, op de houder betrekking hebbende gegevens:

- a) volledige naam (voornamen en geslachtsnaam voor zover toepasselijk);
- b) datum en plaats van geboorte;
- c) nationaliteit;
- d) signalement;
- e) foto;
- f) handtekening van de houder of, indien deze niet tot ondertekenen in staat is, een duimafdruk.

4. Indien een Lid een identiteitsbewijs voor zeevarenden aan een buitenlandse zeeman uitreikt, is het niet nodig daarop diens nationaliteit te vermelden; vermelding daarvan vormt geen overtuigend bewijs ten aanzien van diens nationaliteit.

5. Iedere beperking van de geldigheidsduur van een identiteitsbewijs voor zeevarenden dient duidelijk daarop te worden aangegeven.

6. Met inachtneming van de bepalingen vervat in de vorige leden, worden de juiste vorm en inhoud van het identiteitsbewijs voor zeevarenden vastgesteld door het Lid dat het uitreikt, na met de betrokken organisaties van reders en zeevarenden overleg te hebben gepleegd.

7. De nationale wetgeving kan vermelding van aanvullende gegevens op het identiteitsbewijs voor zeevarenden voorschrijven.

Artikel 5

1. Iedere zeeman die houder is van een geldig identiteitsbewijs voor zeevarenden, uitgereikt door de bevoegde autoriteit van een grondgebied waarvoor dit Verdrag van kracht is, wordt weer op dat grondgebied toegelaten.

2. De belanghebbende wordt weer toegelaten op het in het vorige lid bedoelde grondgebied gedurende een tijdvak van ten minste één jaar na de datum waarop het identiteitsbewijs voor zeevarenden waarvan hij de houder is eventueel zijn geldigheid heeft verloren.

Artikel 6

1. Elk Lid verleent toegang tot een grondgebied waarvoor dit Verdrag van kracht is aan iedere zeeman die houder is van een geldig identiteitsbewijs voor zeevarenden, indien deze toegang wordt verzocht voor een tijdelijk verblijf aan de wal terwijl het schip in een haven ligt.

2. Indien op het identiteitsbewijs voor zeevarenden ruimten zijn opengelaten voor toepasselijke aantekeningen, verleent elk Lid eveneens aan iedere zeeman die houder is van een geldig identiteitsbewijs voor zeevarenden toegang tot een grondgebied waarvoor dit Verdrag van kracht is, wanneer belanghebbende daarom verzoekt:

- a) om aan boord van zijn schip te gaan of om op een ander schip over te gaan;
- b) om via het grondgebied van het desbetreffende Lid in een ander land aan boord van zijn schip te gaan of om naar zijn land terug te keren; of
- c) met enig ander doel dat de instemming heeft van de autoriteiten van het betrokken Lid.

3. Elk Lid kan, alvorens het betreden van zijn grondgebied met een der in het vorige lid genoemde doeleinden toe te staan, een afdoend bewijs verlangen, met inbegrip van een schriftelijke verklaring, van de zeeman zelf, de betrokken reder of agent, of wel van de betrokken consul, ten aanzien van het voornemen van een zeeman en van het feit dat hij in staat is dat voornemen ten uitvoer te leggen. Het Lid kan eveneens de duur van het verblijf van de zeeman beperken tot een tijdvak dat, in verband met het doel van zijn verblijf, redelijk wordt geacht.

4. Dit artikel mag niet worden uitgelegd als houdende een beperking van het recht van een Lid, een bepaalde persoon de toegang tot of het verblijf op zijn grondgebied te ontzeggen.

Artikel 7

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau medegedeeld en door hem geregistreerd.

Artikel 8

1. Dit Verdrag is slechts bindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie wier bekrachtiging door de Directeur-Generaal is geregistreerd.

2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtiging van twee Leden door de Directeur-Generaal is geregistreerd.

3. Daarna wordt dit Verdrag voor ieder Lid van kracht twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 9

1. Een Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd kan het opzeggen na verloop van een tijdvak van tien jaar gerekend van de datum waarop het Verdrag voor het eerst in werking treedt, door middel van een akte, die aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau wordt gezonden en door hem wordt geregistreerd. De opzegging wordt eerst van kracht één jaar na het tijdstip waarop deze is geregistreerd.

2. Elk Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na afloop van het in het vorige lid genoemde tijdvak van tien jaar gebruik maakt van de mogelijkheid tot opzegging overeenkomstig dit artikel, zal andermaal voor tien jaar zijn gebonden en kan vervolgens dit Verdrag opzeggen telkens na verloop van een tijdvak van tien jaar, met inachtneming van de in dit artikel genoemde voorwaarden.

Artikel 10

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau geeft alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie kennis van de inschrijving van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Wanneer de Directeur-Generaal de Leden van de Organisatie in kennis stelt van de inschrijving van de tweede bekrachtiging die hem is medegedeeld, vestigt hij de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking zal treden.

Artikel 11

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau verstrekt de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, volledige gegevens betreffende alle door hem, overeenkomstig de bepalingen van de vorige artikelen, geregistreerde bekrachtigingen en akten van opzegging.

Artikel 12

Telkens wanneer de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau dit nodig oordeelt, brengt hij aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en gaat hij na of het gewenst is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 13

1. Ingeval de Conferentie een nieuw verdrag, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, mocht aannemen, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

- a) bekrachtiging door een Lid van het nieuwe, herziene verdrag rechtens de onmiddellijke opzegging inhouden van het onderhavige Verdrag onverminderd artikel 9 indien en voor zover het nieuwe, herziene verdrag in werking is getreden;
- b) met ingang van de datum waarop het nieuwe, herziene verdrag in werking treedt, het onderhavige Verdrag niet langer open staan voor bekrachtiging door de Leden.

2. Het onderhavige Verdrag blijft, naar vorm en inhoud, in ieder geval van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd, doch die het herziene verdrag niet hebben bekrachtigd.

Artikel 14

De Franse en de Engelse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 7 van het Verdrag hun bekrachtiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Tunesië	26 oktober 1959
Ghana	19 februari 1960
Honduras	20 juni 1960
Ierland	17 juni 1961
Mexico	11 september 1961
Guatemala	28 november 1961
Tanganjika	26 november 1962
Griekenland	9 oktober 1963
Brazilië	5 november 1963
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	18 februari 1964

de Verenigde Republiek van Tanganjika
 en Zanzibar (alleen voor Tanganjika)¹⁾ 22 juni 1964
 Malta ²⁾ 4 januari 1965

¹⁾ Voortgezette gebondenheid te rekenen van de datum van aaneensluiting van Tanganjika en Zanzibar.

²⁾ Voortgezette gebondenheid te rekenen van de datum van onafhankelijkheid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 8, lid 2, op 19 februari 1961 in werking getreden voor Tunesië en Ghana.

Voor de overige in rubriek E vermelde Staten treden zij ingevolge artikel 8, lid 3, twaalf maanden na de aldaar aangegeven data in werking.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

De bepalingen van het Verdrag zijn door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland toepasselijk verklaard op:

Antigua
 Barbados
 de Bermuda-eilanden
 Brits-Guyana
 Brits-Honduras
 de Britse Maagdeneilanden
 Dominica
 de Falkland-eilanden
 de Fidji-eilanden
 Gambia
 Gibraltar
 de Gilbert- en Ellice-eilanden
 Grenada
 Hong Kong
 Malta
 Mauritius
 Montserrat
 de Salomons-eilanden
 de Seychellen
 St. Christopher-Nevis-Anguilla
 St. Helena
 St. Lucia
 St. Vincent

3 augustus 1964

Brunei 26 april 1965

J. GEGEVENS

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie, laatstelijk, *Trb.* 1966, 139.

Tekst en vertaling van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties, naar welke Organisatie in artikel 11 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn bekendgemaakt in *Stb.* F 321; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1966, 138.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag op 5 maart 1961 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 5598. De tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 389, blz. 277 e.v.

Uitgegeven de eenentwintigste juni 1966.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.